

[Finansministeren.]

arbejderforhold her i landet, at han ved, hvilken afgørende rolle ferien spiller i denne forbindelse. Det er derfor også urigtigt, når det ærede medlem et andet sted i sin tale taler om, at der har været tilbagegang i det første halvår i år. Der har været en tilbagegang, som begyndte i 1951 og var ret udpræget i andet halvår 1951. I dette år har der været fremgang.

Det ærede medlem kom ind på nogle udtalelser, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft har fremsat om forholdet mellem vor forsvars- og udenrigspolitik på den ene side og den indenrigske politik på den anden side. Jeg har med sympati fulgt det ærede medlems bestræbelser for at fortolke disse udtalelser på en tålelig måde, og jeg synes, han efter omstændighederne skilte sig godt fra opgaven. Jeg skal ikke nu gå nærmere ind på det, men kun hæfte mig ved den ene sætning — jeg beder igen om tilladelse til et kort citat —:

„Vi vil fortsat vise loyalitet overfor forswarets opbygning.“

Det konstaterer jeg naturligvis med tilfredshed — det manglede også bare!

Lidt senere i sin tale siger det ærede medlem, at jeg har sagt, at det er de sociale udgifter, som mere end noget andet betinger den store reelle stigning i skatterne. Jeg bliver nødt til igen at sige, at dette er ikke sandt. Det er ikke rigtigt. (H. C. Hansen: Jo, det er rigtigt!). Det ærede medlem kan læse det igen i fortrykket. Jeg har talt om tilskudsordninger og forskellige andre udgifter, som har medført en reel stigning, men det er en fordrejning alene at bruge ordene de sociale udgifter. Det er en fordrejning, for det er ikke rigtigt at kalde alle disse ting simpelthen for sociale udgifter. Jeg vil ikke have børnetilskuddet til mine børn kaldt for sociale udgifter. Jeg antager heller ikke, at de store skatteydere uden videre vil have deres rugbrødstilskud betegnet som en social udgift.

Det ærede medlem efterlyste dernæst et svar på nogle spørgsmål, som det ærede medlem hr. Bundvad havde rettet til mig i „Nationaltidende“ forrige mandag. Nu har jeg jo svaret det ærede medlem hr. Bundvad på den rette plads, nemlig i „Nationaltidende“ sidste mandag. Det går jeg ud fra at det ærede medlem hr. H. C. Hansen har læst. Det har i hvert fald „Social-Demokraten“, selvom dets kommentar dertil i mor-

ges ikke er helt korrekt. Jeg skal blot gentage, hvad jeg har sagt til det ærede medlem hr. Bundvad i „Nationaltidende“, nemlig at regeringen skal nok komme med konkrete forslag om, hvad en udgiftsreform skal gå ud på, men dertil er tiden naturligvis ikke inde. Vi kan ikke i dag bedømme, hvilke finanspolitiske foranstaltninger det vil være rigtigt at foretage i det kommende finansår. Vor vurdering af selve statens indtægter og udgifter er endnu meget foreløbig. Når vi kommer hen på vinteren, ved vi mere om dette, så ved vi også mere om den økonomiske baggrund for finanspolitikken. Det ærede medlem vil sikkert være enig med mig i, at man ikke i dag bør tage stilling til, hvor store de finanspolitiske indgreb skal være; og hvilke indgreb der skal foretages, må naturligvis afhænge af, hvor store de skal være. Det vender vi tilbage til.

Det ærede medlem gjorde visse bemærkninger om amtskatterne, som var særlig fremhævet i trontalens afsnit om skattereformen, og ligeledes om de gældende ordninger for mellemkommunal udligning. Jeg er naturligvis enig med det ærede medlem i, at disse ting kun må indgå som led i den samlede skattereform, men det vender vi også tilbage til.

Lidt senere fremsatte det ærede medlem en bemærkning om, at kontrollovens bestemmelser — altså vedrørende indkomstskatten — i højere grad end før skal bringes til anvendelse. Jeg ved ikke rigtigt, hvad formålet er med denne bemærkning. Kontrolloven blev gennemført under venstre-regeringen af et stort flertal i rigsdagen. Der har ikke mig bekendt i hvert fald været nogen forskel på den måde, hvorpå denne lov er administreret under de tre regeringer, i hvis tid den foreløbig har eksisteret. Jeg har fornylig medvirket til, at der blev mere personale til rådighed til udøvelse af kontrollovens bestemmelser, end der hidtil har været.

Det ærede medlem gjorde endelig et par bemærkninger om værneskatten set i relation til tilskudsordningerne. Jeg har allerede ved en afbrydelse under det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tale i sidste uge haft lejlighed til at klargøre dette for ham, men jeg skal gerne indrømme, at ordlyden af det pågældende afsnit af min finanslovtale måske ikke er så klar, som den burde have været. Jeg vil derfor gerne lidt nærmere præcisere, hvad der var tanken.